

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] ren til at fastsætte Lempelser med Hensyn til de i Patentloven, Mønsterloven, Varemærkeloven og Loven om Fællesmærker fastsatte Frister for Indsendelse af Ansøgninger, Betaling af Afgifter m. m., og den er enslydende med Loven af 31. Oktober 1940, der hvert Aar er blevet afløst af en ny Lov af samme Indhold.

Da det under de forhaandenværende Forhold fortsat maa anses for nødvendigt, at der er en almindelig Adgang til at fravige de i de nævnte Love fastsatte Frister, og da den fornødne Lovhjemmel hertil ikke er til Stede, medmindre denne Lov forlænges, foreslaas der en Forlængelse for Tiden indtil Udgangen af Marts Maaned 1952, efter hvilket Tidspunkt Opretholdelsen af Særbestemmelser paa den industrielle Ejendomsrets Omraade forhaabentlig ikke vil være paakrævet.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Endvidere har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 368 af 20. Juli 1943.*

Fra Forvaltningsnævnet for Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre har Handelsministeriet modtaget den som Bilag til Lovforslaget optrykte Skrivelse af 9. December 1947, i hvilken Forvaltningsnævnet indstiller, at der for at simplificere Opkrævningen af Forsikringsbidrag til Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre foretages en Ændring i Lovens § 9, Stk. 2, saaledes at Forsikringsbidragene opkræves i Forhold udelukkende til Forsikringssummen den 9. Maj 1945.

Da Handelsministeriet har kunnet tiltræde Forvaltningsnævnets Indstilling, tillader jeg mig med Bemærkning, at Skaderne indenfor Instituttet skønnes at andrage mellem 3 Mill. Kr. og 4 Mill. Kr., at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Dernæst vil jeg gerne for det høje Folketing fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende.*

Baggrunden for dette Lovforslag maa søges i den Omstændighed, at den almindelige Krigsulykkesforsikringsordning, der omfattede hele Befolkningen, ikke længere er i Kraft, efter at man ved Udløbet af Marts Maaned 1947 har erklæret Krigs-

tilstanden for ophørt. Som Følge heraf kan der ikke længere udbetales Erstatning efter denne Lov til søfarende og Fiskere eller disses efterladte, for saa vidt angaar Krigsulykker, der maatte indtræffe efter 1. April 1947. Da der fremdeles bestaar en vis Minefare saavel i danske som adskillige fremmede Farvande, har man ikke ment, at det vilde være rigtigt at forringe de søfarendes og Fiskernes Stilling i ulykkesforsikringsmæssig Henseende, og nærværende Lovforslag tilsigter derfor at gennemføre saadanne Ændringer i Krigsulykkesforsikringsloven for søfarende, at de paagældende vil kunne opnaa fuld Kompensation for den Nedgang i deres eventuelle Erstatning, som ellers vilde være blevet en Følge af Krigstilstandens Ophør.

Udgifterne ved de søfarendes og Fiskernes Krigsulykkesforsikring paahviler normalt de paagældende Redere og Fiskere, der har Pligt til at være Medlemmer af de gensidige Ulykkesforsikringsforbund for dansk Søfart og Fiskeri. Man har dog ikke fundet det rimeligt at paalægge disse Forsikringsforbund at bære den Merudgift, som eventuelt maatte blive en Følge af dette Lovforslags Gennemførelse. Lovforslaget indeholder derfor en Bestemmelse om, at denne Merudgift skal refunderes Forsikringsforbundene af Statskassen. Hvor store Udgifter der her kan blive Tale om, er naturligvis ikke muligt at sige, men der er i Tiden siden 1. April 1947 kun sket ganske faa Krigsulykker paa Søen, og det maa antages, at den bestaaende Minefare vil være i stadig Nedgang, blandt andet som Følge af den omfattende Ministrygning af Sejlruter og Farvande.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Endelig tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 193 af 20. Marts 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til danske Sømand og Fiskere og deres efterladte.*

Lovforslaget gaar ud paa, at Begivenheder, der er indtraadt den 1. Marts 1948 fra Døgnets Begyndelse at regne eller senere, uanset om de — som f. Eks. Minesprængninger — maatte kunne karakteriseres som Krigsbegivenheder, ikke skal kunne medføre Ret til Hædersgaver.

Hædersgaveloven af 20. Marts 1940 gaar de af Loven omfattede Personer Ret til Hædersgaver, naar de paagældende Søfolk, henholdsvis Fiskere, var blevet invalideret eller var afgaaet ved Døden „som Følge af